

[Bente Juncker]

fast sikrer gennemførelsen af den økonomiske politik – at vore kommuner i væsentlig grad overskrider regeringens henstillinger. I CDs gruppe vil vi derfor overveje, om sagen giver anledning til, at vi næste år fastsætter juridisk bindende økonomiske retningslinjer for hver enkelt kommune.

Med hensyn til sagens konkrete indhold skal jeg fremhæve, at det kommunale likviditetsforbrug skal sammenholdes med det øvrige forbrug i samfundet og først og fremmest det private, sammenholdt med udviklingen i vor eksport, som jo i det sidste par måneder har været noget bedre end forventet.

Regeringen er i gang med en vurdering af den samlede udvikling i forbrug og eksport, som i løbet af nogle måneder vil kunne danne grundlag for en justering af den økonomiske politik, såfremt det måtte vise sig nødvendigt. Når dette beslutningsgrundlag foreligger – det er alt for tidligt endnu – vil CDs gruppe tage endelig stilling til, om det budgetterede kommunale likviditetsforbrug sammenholdt med den øvrige økonomiske politik giver anledning til nogen som helst foranstaltninger her i tinget.

Lenger (VS):

Der er ikke noget at sige til, at socialdemokratiet har rejst denne forespørgselsdebat. For en måned siden forsøgte hr. Stavad og hr. Kaj Poulsen forgæves at afæske indenrigsministeren en holdning til de budgetter for 1986, som kommunerne har vedtaget.

Dengang var ministeren ude af stand til at svare og var vel egentlig rimeligt undskyldt, fordi der kun var gået en uges tid, siden fristen for budgetvedtagelserne var udløbet. Nu er der til gengæld gået 5-6 uger, og derfor kunne vi i dag have forventet, at ministeren ville kommentere budgetlægningen mere præcist. I dag har hun i hvert fald ikke nogen undskyldning.

Det var jo ikke de specificerede budgetter, ministeren dengang påberåbte sig over for hr. Stavad og hr. Kaj Poulsen. Det var kun budgetternes vedtagelsestidspunkt, som gjorde, at ministeren ikke mente at kunne svare på det tidspunkt. I dag er der altså en helt ny undskyldning, og jeg synes, at dette forløb støtter de antagelser, der har været fremsat ikke mindst af hr. Henning Rasmussen om, at der ligger et indgreb over for kommu-

nerne og lurer. Men det må gerne ligge indtil efter kommunevalget.

Årsagen til, at regeringens holdning til dette spørgsmål er interessant, er jo for det første, at ministeren har udstukket nogle retningslinjer for budgetlægningen, for det andet, at et likviditetsforbrug i kommunerne altovervejende vil føre til et større samlet forbrug med virkninger på bl.a. betalingsbalancen, og for det tredje, at der er kommunevalg om et par uger.

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen i den forbindelse, at jeg synes, det er lidt flot at stå og sige, at det kommunevalg jo i hvert fald ikke berører folketinget, og at det skal man sandelig ikke tænke på herinde. Vi havde i sidste uge en debat om nærradioer og lokal-TV rejst af det radikale venstre med tydelig adresse til valgkampen, og jeg vil gerne se det parti herinde, der helt ærligt kan sige, at man bare lader som ingenting, fordi der er kommunevalg. Den synes jeg ikke er helt holdbar.

Der har været lidt forskellige udlægninger af likviditetsforbrugets omfang, men det er måske af størrelsesordenen 2-4 mia kr., alt efter hvordan man opgør det, og alt andet lige. Jeg synes, at hr. Henning Rasmussens redegørelse for de reelle stigninger her på talerstolen ved debattens start var meget overbevisende. Man kunne forestille sig, at regeringen greb ind og neutraliserede nogle milliarders forbrug fra de offentlige kasser ved at opsuge kommunale midler, og man kunne også forestille sig, at regeringen valgte at se igennem fingre med det og i stedet op-sugede så meget desto mere købekraft i forbindelse med et mere generelt indgreb, der direkte tog sigte på at forbedre betalingsbalancen, f.eks. en forhøjelse af momsen eller en forhøjelse af punktafgifterne. Ja, man kunne måske også forestille sig et helt tredje indgreb. I det hele taget kan vi gå rundt og forestille os så meget, så længe regeringen ikke gør sig sin holdning klar.

Går vi nærmere ind i de budgetter, som kommunerne har vedtaget, viser det sig, at det især er i de borgerligt styrede kommuner, der er et forøget likviditetsforbrug. Noget kunne tyde på, at disse borgerlige kommunalbestyrelser har set, at nok er der noget, der hedder en statsministereffekt, og den peger én vej, og nok er der noget, der hedder en borgmestereffekt, og den peger nogle gan-